

af en mindre formue, når dennes bevarelse må anses for rimeligt begrundet af hensyn til vedkommendes fremtidige erhvervsmuligheder eller af hensyn til planlagt bosætning og lignende. Den foreslåede bestemmelse svarer hertil, idet det dog yderligere nævnes, at det kan være rimeligt at bevare en mindre formue med henblik på familiens — og herved tænkes navnlig på børnenes — uddannelse.

Til § 40.

Bestemmelsens stk. 1 indeholder hjemmel for at yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, der ikke kan afholdes af pågældende selv uden risiko for, at pågældendes og familiens økonomiske situation bringes ud af balance. Gennem denne bestemmelse imødekommes et ønske i socialreformkommissionens betænkning om i visse særlige tilfælde at kunne sanere en families økonomi ved at bringe truende gældsposter ud af verden. Herudover omfatter bestemmelsen bl. a. den situation, der i den gældende lovgivning hører under forsorgslovens § 56, stk. 4, om hjælp til enlige forsørgere til dækning af udgifter vedrørende et barn til dåb, konfirmation eller i anden særlig anledning.

Stk. 2 svarer til § 27, stk. 2, nr. 5, i loven om børne- og ungdomsforsorg, idet det dog præciseres, at hjælpen skal ydes til foranstaltninger, der står i direkte årsagsforbindelse med, at børnenes anbringelse uden for hjemmet kan undgås eller deres hjemgivelse fremskyndes. Andre forbigående vanskeligheder for familien tænkes afhjulpet efter reglen i stk. 1.

Til § 41.

Som foran anført er det en forudsætning for at yde hjælp efter retningslinierne for „udvidet hjælp“, at det drejer sig om hjælp af kortere varighed. Hvis en ret koncentreret økonomisk hjælp ikke er tilstrækkelig til at bringe pågældendes og familiens forhold ud af de øjeblikkelige vanskeligheder, må det sociale udvalg overveje behovet for andre former for bistand, f. eks. rådgivning eller hjælp til uddannelse eller omskoling. I stk. 1 i den foreslåede bestemmelse foreskrives derfor, at udvalget skal tage modtagerens forhold op til bedømmelse senest, når der er ydet underholdshjælp i 3 måneder. En tilsvarende regel findes i § 47, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, hvorefter det sociale udvalg senest 3 måneder efter sygdommens indtræden skal tage den sikredes forhold op til vurdering med henblik på behov for behandling, optræning, overgang til pension m. v.

I stk. 2 fastslås, at hjælpen i øvrigt kan fortsætte, så længe der er udsigt til, at pågældende gennem den offentlige bistand vil komme ud af sine vanske-

ligheder og blive i stand til selv at klare sit og familiens underhold. Det anføres, at lægens eller de sociale myndigheders anvisninger skal følges, hvilket svarer til, hvad der er foreskrevet i en række bestemmelser i den gældende lovgivning.

Til § 42.

I bestemmelsens stk. 1 gives en samlet regel om hjælp til uddannelse, der ikke kan ydes gennem Statens Uddannelsesstøtte eller andre regler uden for den sociale lovgivning. Denne bestemmelse dækker således de situationer, der i den gældende lovgivning omhandles i revalideringslovens § 6, forsorgslovens § 56, stk. 2, mødrehjælpsloven, enkepensionslovens § 15, stk. 5, og børne- og ungdomsforsorgslovens § 50, stk. 1. Hovedprincippet om, at hjælpen er subsidiær i forhold til almindelige ordninger om uddannelsesstøtte, er i overensstemmelse med betragtninger i socialreformkommissionens 2. betænkning og svarer i øvrigt til, hvad der gælder for alle andre områder end revalideringsloven.

Reglen i stk. 2 omfatter de situationer, hvor der efter den gældende lovgivning kan ydes hjælp efter revalideringslovens § 8. Det er dog hensigten, at motorkøretøjer kun skal omfattes af bestemmelsen, hvis de er sædvanligt „tilbehør“ til den virksomhed, der ønskes startet, medens al hjælp til motorkøretøjer i øvrigt, uanset om de har erhvervsmæssig betydning, henføres til lovforslagets afsnit om hjælpemidler.

I overensstemmelse med den opgavefordeling, der er foreslået i socialreformkommissionens betænkning, henlægges afgørelsen af sager om iværksættelse af selvstændig virksomhed — herunder til motorkøretøjer, der indgår i denne virksomhed — til revaliderings- og pensionsnævnene.

Til kapitel 10.

I dette kapitel findes regler om hjælp til personer, der ikke gennem bistand fra det offentlige kan bringes til at klare sig selv, men må have varig økonomisk hjælp, og som ikke — eller ikke endnu — opfylder betingelserne for at få en fast ydelse efter den sociale pensionslovgivning.

Til § 43.

Retningslinierne for udmåling af den varige hjælp til eget og familiens underhold svarer til reglen i forsorgslovens § 46, stk. 1, om hjælp ved trang i almindelighed. Af ordene „får rådighed over“ fremgår, at enhver indtægt hos ansøgeren og ægtefællen fradrages fuldt ud ved hjælpens beregning.

Reglen i stk. 2 om yderligere hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter træder delvis i stedet for